

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**P.Terentij sex:|| quae extant: Comoediae. An=||dria.
Eunuch[us]. Heautontimo=||rumenos. Adelphi. Ecyra.||
Phormio.|| ... [qui]=||b[us] erudita Philippi Melę Brettani
p̄posita est epi||stola ... || ...**

Terentius Afer, Publius

Lipsiae, 1519

Actvs qvartvs

[urn:nbn:de:bsz:31-114211](#)

Tibi id in manu est ne fiat. La. si sanus es satis,
 Iube illam redire. Pam. non est consilium pater.
 Matris scriibo commodis. La. quo abis? mane
 Mane inq; quo abis? Ph. quæ hæc est pertinacia? La.
 Dixi phidippe hanc rem ægre laturum esse cum?
 Quam ob rem te orabam, ut filiam remitteres. Ph.
 Non credidi adepol adeo inhumatum fore.
 Ita nunc is sibi me supplicaturum putat,
 Si est ut uelit reducere uxorem, licet,
 Sin alio est animo renumeret dotem, huc eat. La.
 Ecce autem tu quoq; proterue iracundus es. Ph.
 Percontumax redisti hue nobis Pamphile! La.
 Decedet iam ira hæc, & si merito iratus est. Ph.
 Quia paululum uobis accedit pecunia?
 Sublati animi adsunt. La. etiam mecum litigas? Ph.
 Deliberetq; renuntietq; hodie mihi
 Velit ne an non, ut alii, si huic non sit, siet. La.
 Phidippe ades, audi paucis, abiit, quid meat?
 Postremo inter se transigant ipsi ut subet,
 Quando nec gnatus, neq; hic mihi quicq; obtemperant.
 Quæ dico peruipendunt, porto hoc iurgium
 Ad uxorem, cuius fiant hæc consilio omnia.
 Atq; in eam hoc omne quod mihi ægre est, euomam.

ACTVS QVARTVS.

MYRRHINA.

PHIDIPPVS.

C Trimetri, Tetrametri, & duo Dimetri,

P Erui, qd agam? quo me uort? qd meo uiro respodebo?
 sed tamquam Phidipp. in iurib; qd fuit primo uela. S. III. 24.

*Contumax dixitq; dicit qui per
 ueritatem iurabit, et qui obtemperat, et qui obdura-
 tio, et contumacia: prouincia
 Prope tu agit in iuris capi obtem-
 perare, qui subiecti ad iuris oppositi velut
 in lege tributis, qd hodie compotiorum qd
 fallentes lucis et uerbi presumpcio
 facere uenit. Et hec contumacia in
 omni uite pugnat.*

*Iurgia est dissensio inter amicos.
 et tenaces illi uero inter se.*

*Loca illa in dilqui-
 pta da iussim causa to
 ta versuas etiam fer-
 et p. Panis: uon
 et ceteris. Et ceteris. Et ceteris.*

HECYRAE.

Misera sum nam audisse uocem pueri uisus est uagientis,
Ita corripuit drepente tacitus sese ad filiam,
Quod si resciuerit peperisse eam, id qua cauſſa clam me habuisse
Dicam & non adepol scio.
Sed hostium concrepuit, credo ipm ad me exire, nulla sum. Ph.
Vxor ubi me ad filiam ire sensit, seduxit foras, atq; eccam
Video, quid agis Myrrhina? heus tibi dico. Myr. mihi ne mi uit?
Ph. Vir ego tuus sum, tu uirum me aut hominē deputas adeo esse.
Nam si utrumuis horam mulier unq; tibi uisus forem,
Non sic ludibrio tuis factis habitus essem. My. quibus?
Ph. at rogitas? Peperit filia? hem tacet?
Ex quo? My. istuc patrem rogitare est aequum? perii, ex quo censes,
Nisi ex illo cui data est nuptum obsecros
Ph. Credo, nego adeo arbitrari patris est aliter, sed demiror
Quid sit, quam ob rem tantopere hunc omnes nos celare uolueris
Nam habetur in Partum, præsertim cum & recte & tempore suo pepererit.
Adeon peruicaci esse animo, ut puerum præoptares perire.
Ex quo firmorem inter nos fore amicitiam posthac scires
Potius, q; aduersa sanimi tui libidinem esset cum illo nuptat?
Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, qua te est penes. My.
Misera sum. Ph. utinā sciā ita esse istuc, sed nūc mihi in mēte uenit
Ex hac re quod locuta es olim, cum illum generum coepimus.
Nam negabas nuptam filiam tuam posse te pati
Cum eo qui meretricem amaret, & qui pernoctaret foris. My.
Quamuis cauſſam hunc suspicari, q; ipsam ueram uolo. Ph.
Multo prius sciui, q; tu illum amicam habere Myrrhina.
Verum id uitium nunq; decreui esse ego adolescentia,

Sed punitur illi in gratia domini plausus et ea regna amatores suos et omnes fratres eius qui concordia est. Et ut plausus et

ACTVS

QVARTVS.

FO.XCVI.

Nam id omnibus innatust. at pol iā aderit gēpus se quoq; cū oderit.
Sed ut olim te ostendisti eandem esse, nihil cessasti usq; adhuc,
Ut filiam ab eo abduceres, neu quod ego egissim esset ratum,
Id nunc res indicium hæc facit, quo pacto factum uolueris. My.

Adeon me esse peruicacem censes cui mater siem.

Ut eo essem animo, si ex usu esset nostro hoc matrimonium? Ph.

Tunc prospicere, aut iudicare nostram in rem quod sit potest

Audistin ex aliquo fortasse qui uidisse eum diceret

Exeuntem, aut introeuntem ad amicam? quid tum postreas?

Si modeste ac raro hoc fecit nonne ea dissimulare nos

Magis humanum est, q; dare operam id scire qui nos odent?

Nam si is posset ab ea sese repente auellere,

Qua cum tot consuecerit annos, non eum hominem ducerem.

Nec uirum satis firmum gnatae. My. mirre adolescentem obsecro,

Et quæ me peccasse ait, abi, solum solus conueni,

Roga uelit ne an non uxorem, si est, ut dicat uelle se,

Redde, sin est autem ut nolit, recte consului meæ gnatae. Ph.

Siquidem ille ipse non uolt, & tu sensisti esse in eo Myrrhina

Peccatum, aderam cuius consilio ea pat fuerat prospici.

Quam ob rem icendor ira, te essa usam facere hæc iniussu meo.

Interdico tibi ne extulisse extra ædes puerum usq; uelis.

Sed ego stultior meis dictis, qui patere hanc qui postulem,

Ibo intro, atq; edicam seruis, ne quoq; efferti sinant. My.

Nullam pol credo mulierem me miseriorem uiuere,

Nam ut hic latus hoc sit, si ipsam rem ut siet rescuerit,

No ædepol clam me est, cū hoc qd leui sit tam aio iracudo tulit,

Nec qua uia sententia cius mutari possit scio.

S. iiiii

Dissimilans enim
que fut. dissimilans
me ad finit

Pretorius enim plaus
fictio infinita falso
non raro accidit falso
pro profecto, amplexu
quod ficitur.

Scimus hec uerba
in Conspectu abiturie
in Philippo loquuntur.

HECYRAE

Hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum,

Si puerum ut tollam cogit, cuius nos qui sit nescimus pater.

*N*il quod veteres
Nam cum cōpressa est gnata, forma in tenebris nosci, nō q̄ta est.
Neḡ detrac̄tum ei tum qc̄q̄ est q̄ post possit noscier qui siet.
Ipse eripuit ui, in digito quem habui, uirgini abiens anulum.

Simul uereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius

Celare, cum sciet alienum puerum tolli pro suo.

SOSTRATA. PAMPHILVS.

Tetrametri.

On clam me est mi gnate, tibi me esse suspectā, uxorē tuā

Propter meos mores hic abisse, & si ea dissimulas sedulo.

Verū ita me Dii amēt, itaq̄ obtigāt ex te quæ opto mihi,

Vt nunq̄ sciens cōmerui merito, ut caperet odium illa mei.

Teq̄, anteq̄ me ualde amare rebar, ei rei, firmasti fidem.

Nam mihi intus tuus pater narrauit mō, quo pactō me habueris

Præpositam amori tuo. nunc tibi me certum est contra gratiam

Referre, ut apud me præmium esse positum pietatiscaias.

Mi Pamphile, hoc uobis, & mex cōpodum fama esse arbitror,

Ego rusabituram hinc, cum tuo me esse certe decreui patre,

Ne mea præsentia obster, neu cauſa ulla restet reliqua,

Quin tua Philumena ad re redeat. Pa, queso quid istuc p̄sili est?

Illiū stultitia uista ex urbe, tu rus habitatum migress?

Haud facies, neq̄ sinam, ut qui nobis mater maledictum uelit

Mea pertinacia dicat esse factum, haud tua modestia.

Tum tuas amicas te & cognatas deserere, & festos dies

Mea cauſa nolo. So, nihil iam mihi istae res uoluptatis ferunt,

Dum ætatis temp⁹ tulit, perfuncta satis sum. Sacias iam metenst

Qui daturus est perfuncti uoluptatis uita, ut utramq; finiret et uoluptas

Uoluptatis
nihil
metenst
ut utramq;
finiret et
uoluptas

ACTVS

QVARTVS.

FO. XCVII.

Studiog istorum. hæc mihi nunc cura est maxima, ut ne cui mæ
Longinquitas ætatis obstat, mortem ne exoptet meam.

Hic video me esse insulam immerito, tempus est concederé.

Sic optime (ut ego opinor) omnes caussas recidam omnibus,
Et me hac suspitione exoluam, & illis morem gessero.

Sine me obsecro hoc effugere, uo^{rum} qd male audit mulier. Pa.

Quam fortunatus cæteris sum rebus abq; una hæc foret.

Hanc matré habens talē, illā aut uxorem. So. obsecro mi Paphile,

Non tute rem incōmodā ut quæq; est, in animū inducas pati.

Si cætera sunt ita ut tu uis, itaq; ut esse ego illam existimo.

Mi gnate dā ueniam hæc mihi, reduc illā. Pa. ue misero mihi. So.

Et mihi quidē. nā hæc res nō min⁹ me male habet, q; te gnate mi.

LACHES. SOSTRATA. PAMPHILVS.

C Octonarii, & quidam Quadrati.

Vé cū istoc sermonē habueris, pcul hic stas accepi uxor.

Istuc est sapere, q ubiq; opus sit, animū possis flectere,

Qd faciūdū fortasse sit post, idē hoc nūc si feceris. So.

Fors fuat pol. La. Abi rus ergo hinc, ibi ego te, & tu me feres. So.

Spero ecclastor. La. Ergo intro, & cōpone quæ simul tecum

Ferantur, dixi. So. Ita ut iubes faciam. Pā. Pater. La.

Quid uis paphile. Pā. hic abire miemēmī me. La. qd ita istuc uist. Pā.

Quia de uxore incertus sum etiam qd sim facturus. La. quid est?

Quid uis facere, nisi reducere? Pā. equidē cupio, & uix contineo.

Sed nō minuam meum consiliū, ex usu quod est id persequar.

Credo ea gratia concordes magis, si non reducam, fore. La.

Nescias, nequeas, uerum id tua refert nihil, utrum illæ fecerint.

Quando hæc abierit, odiosa hæc est ætas adolescentilis.

S V

Est clementissima.

grauissima sive impud

deinceps deinde

deinde transiit

et de pro et de auctoritate

et in genitacaliter

HECYRAE.

E medio æquum est excedere , postremo iam nos fabulæ sumus .
Pamphile senex atq; anus . sed uideo Phidippum per tēpus egredi ,
Accedamus .

PHIDIPPVS. LACHES. PAMPHILVS.

C Senarii.

Ibi quoq; ædepol sum iratus Philumena
Grauter quidem . nam hercle abs te factumst turpiter .
Et si tibi cauſa est de hac re mater quæ te impulit ,

Huic uero nulla est . La. Opportune te mihi
Phidippe in ipso tempore ostendis . Ph. Quid est . Pam.

Quid respondebo his ? aut quo pacto hoc aperiam ? La.
Dic filiæ rus concessuram hinc Sostratam .

Ne reueratur minus iam quo redeat domū . Ph. Ah.

Nullam de his rebus culpam cōmeruit tua ,

A Myrrhina hæc sunt meā uxore exorta omnia ,

Mutatio fit , ea nos perturbat Laches . Pa.

Dum ne reducam , turbent porro q; uelint . Ph.

Ego Pamphile esse inter nos si fieri potest

Affinitatem hanc sane perpetuam uolo ,

Sin est , ut aliter tua siet sententia ,

Accipias puerum . Pa. Sensit peperisse , occidi . La.

Puerum ? quem puerum ? Phi. Natus est nobis nepos ,

Nam abducta à uobis pregnans fuerat filia ,

Neq; fuisse pregnātem unq; ante hanc sciui diem . La.

Bene (ita me Dii ament) nuncias , & gaudeo

Natum illum , & illam saluam . sed quid mulieris

Vxorem habes ? aut quibus moratam moribus ?

Tozato a auj. vñ
Uopm ell ablo vñ

Nos ne hoc celatos tam diuⁿ nequeo satis

Quam hoc mihi uidetur factum prae*proloqui*. Ph.

Non tibi illud factum minus placet, q̄ mihi Laches. Pa.

Et si iam dudum fuerat ambiguum, hoc mihi,

Nunc non est, cum eam iam consequitur alienus puer. La. *Translatio est a peoribus*

transita que nro dala mortua se
Nulla tibi Pamphile hic iam consultatio est. Pa.

Perii. La. hunc uidere saepe optabamus diem,

Cum ex te esset aliquis qui te appellaret patrem.

Euenit, habeo gratiam Diis. Pam. nullus sum. La.

Reduc uxorem, ac noli aduorsari mihi. Pam.

Pater si ex illa me liberos uellet sibi,

Aut se esse mecum nuptam, satis certo scio

Non me clam haberet, quæ celasse intellego.

Nunc cum eius alienum esse a me animū sentiam,

Nec conuenturum inter nos posthac esse arbitror,

Quam ob rem reducam? La. Mater quod suasit sua.

Adulescens mulier facit, mirandum ne id est?

Censen te posse reperire ullam mulierem

Quæ careat culpa? an quia non delinquunt uiri? Ph.

Volmet uidete iam Laches, & tu Pamphile.

Remissan opus sit uobis, an reducta domū?

Vxor quid faciat in manu non est mea,

Neutra in re uobis difficultas a me erit.

Sed quid faciemus de puero? La. Ridicule rogas,

Quicquid futurumst huic, reddas suum scilicet,

Ut alamus nostrum. Pam. quem ipse neglexerit pater

Ego alam? La. Quid dixti, cho an non alemus Pamphile?

Lubere proprio suo signo
ut uox operare et uolare
per terras. Ospitab. comes dubius a
multo? Iude. et mibus dabo a
mancis. dicoque quæ operare et
debet alii et illi. dicoque in iure
est. Et dicoque apud extremitate uero in
bonitate de se voluntate producatur
facta ut mibus in iure inveniatur
ne facit. Et aucto donato etia a
rexi. Dicunt? offi in loco et emboscant
en iure facta.

Hic ipsam legem
translati per hanc rationem videtur
habetur in Sectione p. 1. 11.

HECYRAE.

Prodemus quæso potius? quæ hæc amentia est?
Enimuero prorsus iam tacere nequeo.

Nam cogis ea quæ nolo, ut præsente hoc loquar,
la Collata que flent Ignarum censes tuarum lachrymarum esse me?

Auf quid sit hoc quod sollicitare ad hunc modum?
Primum ubi hanc dixi caussam, te propter tuam

Matrem non posse habere hanc uxorem domi,

Pollicita est ea se concessuram ex ædibus.

Nunc postq; ademptam quoq; hanc tibi caussam uides,

Puer quia clam te natus est, nactus alteram es.

Erras, tui animi si me esse ignarum putas.

Aliquando tandem huc animum ut adiungas tuum,

Quam longum spacium amandi amicam tibi dedig

Et in quali dæde Sumptus quos fecisti in eam, quam animo æquo tulis

Egi atq; oraui te uxorem ut duceres.

Tempus dixi esse, impulsu duxisti meo.

Quæ tum obsecutus mihi fecisti ut decuerat.

Nunc animum rursum ad meretricem induxi tuum,

Cui tu obsecutus facis huic adeo iniuriam.

Nam in eandem vitam te reuolutum denuo.

Video esse. Pam. me ne La, te ipsum, & facis iniuriam

Cum singis falsas caussas ad discordiam,

et dæde Ut cum tu illa uiudas, festem hanc cum abs te amoueris,

Sensitq; adeo uxor nam ei alia caussa quæ fuit.

donec et prouectum Quam ob rem abs te abiret Ph. plane hic diuinat, nam id est.

Pam. Dabo iusfirandum nihil esse istorum tibi. La. ah

Reduct uxorem, aut quam ob rem non opus sit cedo.

ACTVS

QVARTVS

Fo. XCIX.

Pam. Non est nunc tempus. La. Puerum accipias. nam is quidem
In culpa non est. post, de matre uidero.

Pam. Omnibus modis miser sum, nec quid agam scio,

Tot nunc me rebus miserum concludit pater.

Abibo hinc, præsens quando promopeo parum.

Nam puerum credo iniussu non tollent meo,

Præsertim in ea re cum siq; mihi adiutrix Socus.

La. Fugis t; hem; nec qc; certi respondes mihi?

Num tibi uidetur esse apud se se sine.

Puerum Phidippe mihi, cedo, ego aliam. Ph. Maxime,

Non mirum fecit, uxor mea si hoc agit tulit,

Amaræ mulieres sunt, non facile hæc ferunt.

Propterea hæc irast. nam ipsa narravit mihi,

Id ego præsente hoc tibi nolebam dicere,

Nec illi credebam primo, nunc uero palamst.

Nam omnino abhorrete animū huic video nuptiis. La.

Quid ergo agam Phidippe? quid das consilij? Ph.

Quid agas? meretricem hanc primū adeundam censeo,

Orem⁹, accusem⁹ graui⁹, deniq; minitemur, si cū illo habuerit rē

Faciā ut mones, eho puer curre ad Bacchidē hanc. (postea. La.

Vicinam nostram, huc euoca uerbis meis,

Et te oro porro in hac re adjutor sis mihi. Ph. ah.

Iam dudum dixi, idemq; nunc dico Lache,

Manere affinitatem hanc inter nos uolo

Si ullo modo est ut possit, quod spero fore.

Sed uis me adesse una dum istam conuenis? La.

Immo uero abi, aliquam pueru nutricem para.

In plurali uilla

Ud uero castor si in quadruplicante et uero castor si in quadruplicante

Ud uero castor si in